

UCHWAŁA Nr 111 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1979 r.

w sprawie warunków przenoszenia nauczycieli akademickich oraz pracowników naukowo-badawczych do placówek naukowych.

W celu stworzenia warunków do przenoszenia, zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej, nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych, na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą pracowników podejmujących pracę na czas określony lub — na podstawie przeniesienia — na stałe w placówkach naukowych położonych na obszarach, na których występuje niedobór kadr naukowych.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych na wniosek zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych) określa corocznie obszary i rodzaje placówek, w których występuje niedobór kadr naukowych.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) pracowniku — rozumie się przez to nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowo-badawczego ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora, zatrudnionego na stanowisku profesora, docenta lub na innym stanowisku,

2) placówce naukowej — rozumie się przez to:

- a) szkołę wyższą,
- b) placówkę naukową Polskiej Akademii Nauk,
- c) instytut naukowo-badawczy,
- d) inną jednostkę organizacyjną nie będącą instytutem, a prowadzącą lub koordynującą prace naukowo-badawcze, określoną w trybie przewidzianym w art. 42 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41).

§ 3. 1. Placówka naukowa zatrudniająca pracownika na wniosek placówki naukowej, w której pracownik ma podjąć pracę, uzgodniony z pracownikiem może wyrazić zgodę na podjęcie pracy przez pracownika w tej placówce na okres 3 lat.

2. Placówką naukową zatrudniająca pracownika, wyrażając zgodę na podjęcie przez pracownika pracy w innej placówce naukowej na okres 3 lat, udziela mu na ten okres urlopu bezpłatnego.

3. Pracownik zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego lub docenta może podjąć pracę w trybie określonym w ust. 1 i 2 za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 4. Placówka naukowa, w której pracownik podejmuje pracę zgodnie z przepisami § 3, zawiera z nim umowę o pracę na czas określony, obejmujący okres udzielonego mu urlopu bezpłatnego.

§ 5. 1. Pracownikowi, o którym mowa w § 3, podejmującemu pracę poza miejscem pobytu stałego, przysługuje:

- 1) dodatek za rozłąkę w wysokości 900 zł miesięcznie,
- 2) zwrot kosztów przejazdu raz w miesiącu z miejscowości będącej siedzibą placówki zatrudniającej do miejsca pobytu stałego, w wysokości określonej w przepisach o podróżach służbowych,
- 3) zakwaterowanie w lokalu pozostającym w dyspozycji placówki zatrudniającej.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w § 3 ust. 2, wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia, od którego zależą wszelkie uprawnienia wynikające ze stosunku pracy w placówce naukowej, która tego urlopu udzieliła.

§ 6. 1. Pracownikowi przenoszonemu na stałe do pracy w innej placówce naukowej na jej wniosek, placówka ta obowiązana jest zapewnić mieszkanie odpowiednie do stanu rodzinnego.

2. Do czasu przydzielenia pracownikowi mieszkania placówka naukowa, do której pracownik został przeniesiony, obowiązana jest za zgodą pracownika przydzielić mu lokal pozostający w jej dyspozycji.

3. Jeżeli placówka naukowa, do której pracownik został przeniesiony, nie posiada w swej dyspozycji lokali, o których mowa w ust. 2, może zapewnić pracownikowi pokój w hotelu lub w kwaterze prywatnej przez okres nie przekraczający 2 miesięcy i pokrywać koszty z tym związane.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą nauczycieli akademickich przenoszonych na stałe do pracy w innej placówce naukowej, których uprawnienia regulują przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1973 r. Nr 12, poz. 89 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43).

§ 7. Tworzy się fundusz planowego rozmieszczenia nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych, zwany dalej „funduszem”, w formie limitu kredytu bankowego będącego w dyspozycji Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego, i Techniki w wysokości do 20 mln zł rocznie w latach 1979—1985.

§ 8. 1. Fundusz przeznaczony jest na udzielanie pomocy finansowej na zagospodarowanie tym pracownikom, którzy w okresie od dnia 1 października 1979 r. przeniosą się na stałe do pracy w placówce naukowej, o której mowa w § 1 ust. 2.

2. Pomoc finansowa z funduszu udzielana jest w formie kredytu bankowego na okres 7 lat.

3. Kredyt bankowy może być udzielony w wysokości 60 tys. zł.

§ 9. 1. Kredytu bankowego udziela pracownikowi właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego na podstawie zlecenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Udzielenie kredytu nie wymaga poręczycieli.

2. Zlecenie na udzielenie kredytu bankowego wydaje Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki na wniosek zainteresowanego pracownika.

3. Spłata kredytu ulega zawieszeniu na okres 7 lat z uwzględnieniem przepisów § 11.

§ 10. 1. Kredyt bankowy podlega umorzeniu, jeżeli kredytobiorca przepracuje w placówce naukowej, do której został przeniesiony na stałe, co najmniej 7 lat, licząc od daty otrzymania kredytu.

2. Umorzenie udzielonego kredytu następuje na wniosek kredytobiorcy po stwierdzeniu przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, że warunki określone w ust. 1 zostały spełnione.

§ 11. 1. Jeżeli kredytobiorca nie spełni warunku określonego w § 10 ust. 1, udzielony kredyt staje się natychmiast wymagalny i podlega spłacie wraz z odsetkami w wysokości 12% rocznie.

2. O powstaniu okoliczności powodujących natychmiastową wymagalność udzielonego kredytu bankowego placówka naukowa, w której pracownik podjął pracę, zawiadamia bezzwłocznie właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego oraz Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 12. Minister Finansów dokona refundacji Narodowemu Bankowi Polskiemu kwoty umorzonego kredytu z budżetu centralnego wraz z oprocentowaniem w wysokości 3% rocznie.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz